

[Pilgaard Andersen.]

Jeg vil gentage, at det også betyder en omkostningsnedsættelse for arbejdsgiverne, og det vil igen betyde en bedre konkurrenceevne. Men jeg må nok konstatere, at der ikke er nogen af de borgerlige partier i denne sal, der er interesserede i at være med til at nedsætte omkostningerne for arbejdsgiverne.

Holm (V):

Jeg ønsker blot at konstatere, at fru Grethe Philip og det radikale venstre, trods udtalelserne ved første behandling, i de økonomiske overvejelser finder, at den halvårslige regulering, der koster 27 mill. kr., går forud for hensynet til de medhjælpende hustruers ret til 14 ugers barselorlov.

Palle Simonsen (KF):

Jeg skal kun sige til fremskridtspartiets ordfører, at det, jeg fremhævede som nødvendigt, var, at når man fremlægger et så vidtrækkende ændringsforslag, som der her er tale om, og som koster 1,3 mia kr., så burde det under alle omstændigheder stå angivet i forbindelse med forslaget, så folketingsretten er klar over, hvad det drejer sig om.

Så skal jeg i øvrigt sige, at dette, at det skulle bringe 50.000 flere i arbejde, er en påstand fra fremskridtspartiets side. Det kan ikke dokumenteres på nogen måde.

Det, der står tilbage, er, at man belaster statsbudgettet med 1,3 mia kr. yderligere og dermed øger skattetrykket. Jeg har haft den opfattelse, at fremskridtspartiet altid har stået for, at den eneste måde, man kunne skabe aktivitet i samfundet på, var ved et lavere skattetryk. Nu går man den modsatte vej, og det er en gennemhulning af den økonomiplan, fremskridtspartiet arbejder med.

Grethe Philip (RV):

Hr. Pilgaard Andersen påstår, at fremskridtspartiets forslag vil sætte 50.000 i arbejde. Det lyder som et forbløffende tal. Jeg vil derfor spørge direkte: Hvilke beregninger ligger til grund for denne påstand?

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg fik ikke noget svar fra fremskridtspartiet på, om der skulle indføres karensdage i den første uge.

(Kort bemærkning).

Pilgaard Andersen (FP):

Til socialministeren om indførelse af karensdage: de karensdage er noget, der har ligget til overvejelse i fremskridtspartiets gruppe, men der er ikke truffet nogen beslutning. Det er det helt konkrete svar. Jeg kan love socialministeren, at lige så snart vi har en løsning på problemet, skal hun få det at vide.

Så er der spørgsmålet om de udregninger, der ligger til grund for oplysningen om de 50.000 mennesker, der kan komme i arbejde. Det er helt hundrede procent klart, at denne 5 ugers regel har været hovedgrunden til den arbejdsløshed, der er i øjeblikket, fordi virksomhederne ikke vil antage folk. Det var nemlig de 50.000 mennesker, der blev arbejdsløse, dengang vi gennemførte dagpengeloven. Hvis vi trækker den tilbage, vil det betyde, at virksomhederne antager folk, 2—3 stykker pr. virksomhed, og så kan vi regne ud, at det vil betyde disse 50.000 flere i arbejde.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg skal ikke begive mig ind i kommentarer til de sidste udregninger; jeg synes, det lyder fantastisk urealistisk.

Jeg forstår da udmærket godt, at fremskridtspartiet har besvær med at finde ud af, om der skal være karensdage eller ej, for indfører man ikke karensdagene, så mister man 1,3 mia kr., som man jo nok skal bruge til denne skattnedsættelse. Det er en af de ting, der virkelig er med til at stikke folk blå i øjnene, at man lover noget, men glemmer at tage det med i sine beregninger i det lange løb.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun ønske socialministeren til lykke med denne diskussion med fremskridtspartiet. Den var på sin plads.

Når ministeren fastholder så stærkt, at hun ønsker bemærkninger fra et andet parti, så ville jeg også ønske, at socialministeren var kommet med nogle bemærkninger til det. Under henvisning til en økonomisk aftale nægter man fra de andre forligspartier, især socialdemokratiet, at gå med til at forbedre forholdene for medhjælpende hustruer. Det er i orden, men man er parat til selv at bryde den med ganske anderledes beløb, når det passer ind i partiets taktik. Det kom der ingen bemærkninger om.